

MESIKÄMMEN

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti

3/2015

Maailmanjamboree

Aikakone-kesäleiri

**Parhaat vinkit adventti-
kalenterimyyntiin**

Mesikämmen

Mesikämmen on partiolippukunta
Mankkaan Eräsusien virallinen
tiedotuslehti.
21. vuosikerta.

ISSN-tunnus

Painettu: ISSN 2342-1207
Verkkojulkaisu: ISSN 2342-1215

Painos

150 kpl

Painopaikka

Tapiolan seurakunta

Päätoimitus, ulkoasu & taitto

Juuso Heikkilä
juuso.heikkila@erasudet.fi

Toimitus

Heidi Aarnio, Maarit Alkula,
Hanna Järvisalo, Emil
Lehmonen, Kirsi Sipilä
mesikammen@erasudet.fi

Mankkaan Eräsudet ry

Mankkaan Eräsudet (lyh. MES) on
espoolainen partiolippukunta.

Perustettu

1994

Jäsenmäärä

169

Verkkosivut

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja

Satu Heinonen
satu.heinonen@erasudet.fi
+358 46 5413080

Kokoontumispaikka

Mankkaan Makasiini
ja Asukaspuisto
Vanhan-Mankkaan kuja 2 C

Tilinumero

FI65 5721 1520 1207 62
OKOYFIHH

Sisällys

Pääkirjoitus

Satu Heinonen

3

Huoltojoukko pelastaa

Suvi Attila

4

Maailmanjamboree

Saaga Auvinen

6

Lippukuntaleiri

Alex Virtanen

8

Henkilögalleria

10

Adventtikalenterimyynti alkaa

Elina Kamppari

12

Baltic Jamboree

Kirsi Sipilä

14

Espoon Punanen

Antti Vuorenmaa

16

Juurut

18

PÄÄKIRJOITUS

Perinteillä yhteenkuuluvuutta

Partioperinteet? Mitä ne ovat? Se ihan riippuu lippukunnasta. Toiset tekevät vaelluksia, joillain on salainen johtajakaste. Yhdet näyttelevät samaa näytelmää vuodesta toiseen.

Näytelmä, jonka jokainen lippukunnassa tietää ja osaa, luo yhteenkuuluvuutta ja lippukuntahenkeä. Fiilis siitä, että meidän lippukunnalla on tällainen hieno juttu ja kaikki ovat siinä mukana, on hieno.

Meidän lippukuntamme perinteiksi voidaan laskea joulujuhla, lippukuntaretki ja melkein vuotuiset johtajiston Lapin-vaellukset. Näiden lisäksi perinteeksi nousee toivottavasti nahkalilja, joka järjestettiin keuhkolla ensimmäistä kertaa.

Edellä mainitut ovat kaikki esimerkkejä tapahtumaperinteistä. Nyt kaivataan vielä yhteisiä juttuja, joita

voidaan tehdä missä vain ja opettaa uusille sudenpennuille. Partio elää perinteistä. Haastankin nyt teidät kaikki mesiläiset: luodaan meidän lippukunnallemme lisää perinteitä!

Kehitetään MESille salainen peli, josta ei hiiskuta muille lippukunnille. Sitä voidaan sitten pelata kaikilla kesäleireillä. Luodaan iltanuotiosketsi, jollaista muilla ei ole. Myydään joulumyyjäisissä tarpojen tekemiä kyntelikköjä ja seikkailijoiden voiveitsiä.

Perinteet eivät itsestään tupsahda olemaan, vaan ne vaativat hiukan vaivannäköä ja valtavasti innostusta. Siihen tarvitaan joku aloittamaan ja koko lippukunta jatkamaan.

Perinteitä vaalien,

Satu Heinonen

lippukunnanjohtaja

satu.heinonen@erasudet.fi

NAHKALILJA HOLLOLASSA

Huoltojoukko pelastaa!

TEKSTI SUVI ATTILA

Neljäkymmentä kilometriä kävelyä, itsensä ylittämistä kauniissa kesämaisemissa ja mitä parhaimmassa seurassa, mikä voisi olla parempaa? Vaeltajat ja aikuiset lähtivät Hollolaan Nahkaliljaan 4.–5.7.2015.

Heinäkuun kuumimpana päivänä joukko Eräsusien vaeltajia ja aikuisia käveli 40 kilometrin Nahkaliljan yhden päivän aikana. Tätä kunnioitettavaa suoritusta oli taustalla hoitamassa al-lekirjoittanut. Vesipisteet olivat kyllä helteessä tarpeen ja uimapaikkakin löytyi matkan varrelta. Huoltojoukkoiluuni kuului sopivasti ajelua ympäri Hollolaa, hitusen riippumatossa löhöilyä, ruoanlaittoa sekä saunan-

Illan mittaan mielialan kohotessa jo muisteltiin, että kylläpä oli siistiä.

lämmitystä.

Päivän ensimmäinen ennalta sovitettu huoltotauko oli Messilän parkkipaikalla, jonne kävelijät olivat taitaneet jo kymmenisen kilometriä. Toin paikalle vesikanisterin lisäksi jäätelöä ja sain palvontaa palkkioksi. Ajelin takaisin huoltotukikohtamme Aikkalaan valmistamaan lounasta ja päivällissalaattia. Sitten lähdin jälleen tapaamaan kävelijöitä Tiilijärvelle, jossa pulahdimme kaikki viilentävään veteen. Lounasaika venähti, kun uupuneet kävelijät viimein neljän jälkeen saapuivat ravintolaani valmiiksi katettuun pöytään nauttimaan sieni-pekonipastaa. Mukaan

he saivat Kirsin leipomia eväspullia.

Kävelijöiden jatkettua matkaa kokkasin päivällissalaatin loppuun, keräilin kaikkien kuivumassa olleet uimavarusteet ja ajoin vielä viemään vesikanisteria lähemmäs kirkonkylää bussipysäkille. Siitä alkoi kävelijöiden viimeinen etappi. Minä olin jo Hollolan Hirvenhiihtäjien kämpällä ripustamassa uimakamoja, lämmitämässä saunaa sekä sytyttelemässä nuotiota. Ja kyllä sainkin odotella

yksinäni laiturilla!

Viimein urhoolliset kävelijät pääsivät kirkolle jätettyjen autojen luo, ja ajoivat luokseni. Oli kyllä kiukkuista porukkaa! Onneksi jalkojen kolotus helpotti saunassa, ja ruokakin kevensi mieltä. Illan mittaan mielialan kohetessa jo muisteltiin, että kylläpä oli siistiä.

Ehkä ensi kesänä kävellään 50 kilometriä?

▼ Tunnelmia ennen lähtöä.

MAAILMANJAMBOREE 2015

Japaniaaan!

TEKSTI: SAAGA AUVINEN
KUVAT: JEAN-PIERRE POUTEAU

J o pakatessa huomasi, että kaikki ei menekään aivan kuten Suomen leireillä. Mukaan ei tarvintakaan ottaa villasukkia, sadetakkia ja kolmea hupparia, kumisaappaista puhumattakaan. Sen sijaan mukaan lähti iso kasa kesävaatteita ja aurinkorasvaa. Suosituin suomalaisten partiovaruste ilmastointiteippi (Jesse, vai millä nimellä haluaakaan parasta ystäväämme kutsua) upposi muiden mukana rinkan pohjalle ja sieltä se löytyi palatessakin, Japanissa ei siis teippejä pahemmin tarvittu. Myös Suomesta raahaamani karkit ja suuri osa pussipuuroista löytyi kaiken muun leiriä nähneen tavaransaasta, kun levitin kotiin palatessa

rinkan sisällön olohuoneen lattialle. Japanilainen ruoka oli siis hyvää, herkuista puhumattakaan!

Etukäteen oltiin kyllä saatu tietoa, että leirialue on suuri. No, tämä huomattiin kyllä: koko leirialuetta ei ehditty millään kiertää ja leiri ei suinkaan rajoittunut aitojen sisälle. Monena päivänä parkkipaikalta lähti bussi ohjelmalaaksoihin. Aina ei oltu ihan varmoja minne kuski (joka ei muuten aina puhunut englantia) meitä vie ja mitä päästään näkemään. Meidän vartiomme pääsi mm. tutustumaan Hiroshiman ”muistojen puistoon” ja museoon, kahteen paikalliseen kouluun, eläintarhaan ja tärkeimpänä tietysti Suomi-kah-

Ennen Japaniin Jamboreelle lähtöä mielessä oli vain sekavia ajatuksia: montako uutta kaveria saan, kadotanko passin jo menomatalla? Nyt reissu on kuitenkin takana ja vain hyviä muistoja mielessä!

vilaan. Suosikkilaaksoiksi valikoituvatkin sitten nuo leirialueen ulkopuolella järjestetyt ohjelmat.

Japanin ilmastoa voi helposti kuvailla yhdellä sanalla: kuuma. Läpi sen kaksiviikkoisen, jonka sinisissä teltoissa (tai niiden ulkopuolella, öisinkin) vietimme, oli päivisin vähintäänkin se 30 astetta ja leirin ennätyslämpötila taisi olla yli 50 astetta! Moni suomalainen koki yölämpötilankin niin korkeaksi, että siinä sitten keittiökatoksen alla nukkui rivis-

sä monta leirilippukuntalaista. Leirin hetkittäin odotetuimpia hetkiä olivat ilmastoidut bussimatkat ja supermarket, jossa ilmastointi puhalsi 25-asteista ilmaa (uskokaa tai älkää, Suomen kesän hellepäivien lämpö tuntui silloin mahtavan kylmältä!)

Monenmonta uutta kaveria (joiden kaikkien nimiä en enää muista...) ja muistoa rikkaampana sitten palattiin Suomeen ja yhä leirin jälkeen olen sitä mieltä, että tämä oli tähänasti paras partiokokemukseni!

LIPPUKUNTALEIRI 2015

Aikakoneella muonittamassa

TEKSTI ALEX VIRTANEN
KUVA JUUSO HEIKKILÄ

Tämän vuoden kohokohta lippukunnan ohjelmistossa eli Eräsusien oma kesäleiri Aikakone 2015 alkoi omalta osaltani jo maanantaina ensimmäinen kesäkuuta kun ajoin pakettiautolla leirin tavaroita Salossa olevalle Onnelanummen leirialueelle.

Ehdin verestää leirialueella vain nopean hetken vanhoja muistoja ni vuonna 2007 olleelta Nostalgia-leiriltä, missä olin ollut sattumoisin myös kokkina. Pakun palautusaika läheni nopeasti ja kaupassakin piti ehtiä käymään ennen sitä. Kauppareissun kiireestä kertonee jotain, että karjalanniirakat joita ostimme, olivatkin paistovalmiita eivätkä esipaistettuja, mikä paljastui meille harmittavasti vasta seuraavana iltana. Onneksi olin kuitenkin varautunut ostamalla

leipää ja keksejä riittävästi etukäteen ettei tarvinnut tarjota tyhjää leirin ensimmäisenä iltapalana.

Muonitettavia oli leirillä hieman yli 40 parhaimmillaan, joskin kaikki eivät olleet koko leiriä samaan aikaan. Lähdin nimittäin itsekin leiriltä jo perjantaina sudenpentujen kanssa ja jätin Emilin viikonlopun pääkokiksi. Varmaankin ruuat parainivat kun kokit vähenivät vai miten se meni?

Lähempänä nollaa käyneet yölämpötilat tekivät lähes tyhjässä puolijoukkueteltassa nukutut yöt kylmiksi vanhalla kesämakuupussillani, mutta onneksi sää ei kuitenkaan ollut kovin sateinen joten päivisin saatiin nauttia jopa auringonpaisteesta, kun siis kerkesi pois keittokatoksen varjosta.

Vaikka sää ei ollutkaan yhtä hieno

Mesikämmen 3/2015

kuin edellisenä kesänä ja leirin järjestelyihin kuuluu paljon lippukunnan johtajiston työtä, niin mielestäni lippukuntaleirillä on kyllä mukavampaa kuin isommilla leireillä. Tunnelma ainakin on erilainen kun kaikki leiriläiset ovat tuttuja.

Vaikka ensi kesän suurleirillekin

koitan päästä, niin kyllä sitä melkein jo odottaa josko vuonna 2017 saataisiin taas oma lippukuntaleiri. Ehkäpä saan hieman korviketta tulevan kevään lippukuntaretkestä. Toivottavasti mahdollisimman moni muukin Eräsusista pääsee sinne!

HENKILÖGALLERIA

Viime numerossa alkanut Henkilögalleria-sarja saa jatkoa Vuorenmaiden perheenjäsenillä. Sarjassa julkaistaan eräsusi-en kirjoittamia luonnehdintoja toisista lippukuntalaisista.

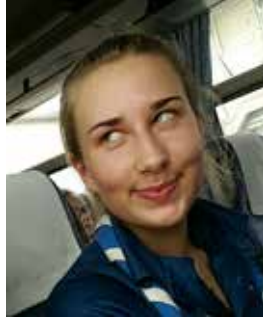
Ville

Ville on todella tehokas tyyppi. Jos jossain on tehtävää, Ville on varmaan jo aloittanut asian tekemisen tai vähintään suunnittelun. Intti ei ole estänyt häntä hoitamasta lippukunnan raha-asioita tai osallistumasta muihin partiojuttuihin. Ville on hyvä ystävä, jonka apuun voi luottaa.

En tiedä onko Ville jo joskus kuullut tätä, mutta sori, totta se on: olet todellinen mallipartiolainen!

Emil

Rage-Anna

Sup. Rage-Anna tunnetaan Vompattien ainoana amiksena (vaateamis) ja henkisenä johtajana. Tämän Väinämöisen tyyliä kuvaa hyvin "50 shades of grey". Anna nauttii paljon suklaarusinoita ja on fitness, sillä ovathan rusinat hyvin terveellisiä. Oikeasti Anna on sielultaan kukkahattutäti (Hankasalmi 2014) ja erittäin lapsirakas :)))))). Ilman tätä rakasta kaksarikuningatartamme seikkailisimme vieläkin Evon metsissä etsiessä kotiin vuoden 2010 Kilkkeeltä. TRUST

#robiner4ever

#amis

#oispayakulttia

Rakkaudella: Vompatit

ADVENTTIKALENTERIMYYNTI ALKAA

Haluatko MES:n supermyyjäksi?

TEKSTI ELINA KAMPPARI
KUVA ANNU MARTELIUS

Adventtikalentereiden myynti on alkanut. Jokaisen partiolaisen osallistuminen myyntiin on tärkeää, sillä kerätyillä rahoilla päästään tekemään monenlaista partiohauskaa seuraavanakin vuonna. Katso tästä vinkit, miten sinustakin voi tulla lippukunnan supermyyjä.

Adventtikalentereiden myynti on hauskinta, kun sitä saa tehdä yhdessä partiokaverin tai koko ryhmän kanssa. Aikuisen kanssa voi kiertää ovelta ovelle tai lähteä isommalla porukalla vaikka paikalliseen ostoskeskukseen. Myös erilaiset joulutapahtumat ovat oivia myyntipaikkoja. Kalentereita voi myydä toki myös itseksensä vaikkapa omille isovanhemmille, kummeille ja naapureille.

Kohteliaisuus kannattaa

Kun lähdet myyntipuuhiin, muista laittaa partiohuivi kaulaan. Silloin mahdolliset ostajat näkevät heti, että olet partiolainen. Kannattaa myös ottaa vaihtorahaa mukaan. Jos asi-

akkaalla ei ole käteistä, voit vinkata lähellä olevasta pankkiautomaatista tai vaihtoehtoisesti kertoa hänelle verkkokaupasta, josta kalentereita voi myös ostaa. Ulkona myydessä kannattaa muistaa laittaa riittävästi vaatetta päälle ja heijastin roikkumaan takin liepeeseen.

Muista kysyä omalta johtajaltasi, mihin lippukunta käyttää adventtikalenterimyyntistä saatavat rahat. Näin voit kertoa asiakkaille, miksi kalenteria myydään ja mitä pääsette tekemään rahoilla. On erityisen tärkeää olla kohtelias kaikille asiakkaille. Ole kohtelias myös heille, jotka eivät syystä tai toisesta halua ostaa kalenteria. Iloinen hymy on paras myyntivaltti!

Myynti sujuu erityisen hyvin paikoissa, joissa on paljon ihmisiä. Tällaisia paikkoja ovat esimerkiksi ostoskeskukset ja joulu-markkinat.

FAKTALAATIKKO

Näin onnistut myynnissä

1. Tervehdi ostajaa kohteliaasti toivottamalla esimerkiksi hyvää iltaa
2. Kerro myyväsi partiolaisten adventtikalenteria
3. Esittele kalenteria
4. Kerro, mihin aiomme käyttää varat
5. Varaudu vastaväitteisiin: Jos käteistä ei ole, Mankkaan Eräsusia voi tukea ostamalla kalenterin verkosta. Jos taas asiakas on jo ostanut yhden kalenterin, voisiko toisen ostaa vaikka kummilapselle?
6. Vaikkei kauppaa syntyisikään, muista aina kiittää ja toivottaa hyvää joulunodotusta!

BALTIC JAMBOREE: ANCIENT GAMES

Eräsudet Tagametsassa

TEKSTI & KUVA KIRSI SIPILÄ

Japanin jamboree ei suinkaan ollut kesän ainoa kansainvälinen partioleiri. Baltic Jamboree on perinteinen partioleiri, joka järjestelyvuoro kiertää Baltian maiden välillä. Kesällä 2015 se pidettiin Virossa.

Eräsusien timanttiryhmä (eli lpkj, ohva sekä kova eli Satu, Suvi ja Kirsi) seikkaili heinäkuussa reilun viikon etelänaapurissa. Viron partiolaisten pysyvällä leiri-alueella Tagametsassa järjestettiin Baltian oma jamboree, suurin osa osallistujista tuli siis Virossa, Latviasta ja Liettuasta, mutta edustusta oli myös esimerkiksi Belgiasta ja Ruotsista. Myös Suomesta oli iso joukkue, mutta me emme tulleet sen mukana vaan omia teitämme, sillä sekä Suville että allekirjoittaneelle leiri oli jo kolmas samassa paikassa. Tässä muutamia huomioita leiriltä:

Oli kätevää, että aina ohjelman alkaessa leirilaulu alkoi kaikua kovaäänisistä kuuluen ainakin kilometrin päähän leirialueesta. Kukaan ei voinut väittää, ettei ollut kuullut, eikä johtajien tarvinnut rasittaa äänihuu-

liaan; yhtäkkiä koko leiri vain oli paikalla.

Partioleiri on ihan paras paikka harjoitella vieraita kieliä. Koko ajan sai vaihtaa kieltä suomen, viron, ruotsin ja englannin välillä, vetää ohjelmaa milloin milläkin, salakuunnella niitä, jotka eivät tienneet minun ymmärtävän ja puhua ruotsalaisten kanssa yhteisenä salakielenä ruotsia.

Noin 700 hengen leiri on juuri sopivan kokoinen: ei turhia jonotteluita tai odotteluita ja tuttuihin törmäsi vähän väliä. Ja meininki leirillä oli todella rento joihinkin Suomen leireihin verrattuna.

Muissa maissa on ihan samoja laululeikkejä kuin meillä Suomessa. Ja heti tilaisuuden tullen saatte kyllä oppia meiltä yhden uuden!

Markkinapäivänä oltiin eka hommissa keittiössä kyynärpäitä myöten

lihamarinadeissa, ja iltapäivän pistettiin pystyyn kasvomaalauspuiste, jossa asiakkaita riitti. Tienattiin niin paljon, että myöhemmin huutokaupassa saatiin huudettua Sadun tran-giaan kaasupoltin.

Voiko olla mitään siistimpää kuin

se, että jokaisena leiripäivänä koko leiri tanssi yhdessä kansantansseja? No ei!

Seuraavan kerran suuntaamme Tagametsaan 2017, Viron omalle suurleirille.

- ▲ Ruotsalaisten määrä leirillä kasvoi kolmesta seitsemään, kun Niklas lahjoitti meille ja englantilaiselle Michellelle Ruotsin edustushuivit. Niklas, Maria ja Ronja olivat tuttuja jo edelliseltä Tagametsan leiriltä.

Viikonloppu tulospalvelussa

TEKSTI ANTTI VUORENMAA

Tänä vuonna eräsudet eivät lähteneet Espoon Punanen -partiotaitokilpailuun kisaamaan, vaan olivat mukana järjestyksessä. Mesikämmenen toimitus kysyi tuloslaskijana toimineelta Antilta, lähtisikö hän pestiinsä uudelleen.

Viime keväänä Juuso, Punkun tulospäällikkö kysyi ryhmämme kokouksessa, ketkä haluaisivat tulla mukaan laskemaan tuloksia. Itselleni valinta oli varsin selkeä: totta kai halusin tulla mukaan. Olin ollut ennen partiotaitokisoissa sekä rastilla että kisaamassa, mutta tällaisia ”sisähommia” en ollut päässyt tekemään. Syksyllä ennen kisaa harjoittelimme pisteiden syöttämistä, ja se tuntui todella helpolta ja yksinkertaiselta. Viikonlopusta oli tulossa mahtava, koska viikonloppu hyvien kavereiden kanssa ei voi olla huono.

Kisa alkoi lauantai-aamuna, mutta me saavuimme kisakeskukseen jo perjantaina. Perjantai-iltakin laittaessamme tietokoneet, tulostimet ja muut tekniset laitteet valmiiksi kisapäivään. Lauantaina aamupäivällä odottelimme tulosten

saapumista. Ja niitä odoteltiinkin pitkään! Pääsimme syöttämään tuloksia vasta kunnolla alkuillasta, ja siihen menikin koko ilta. Onneksi pääsimme nukkumaan melko aikaisin, sillä sunnuntaina piti jatkaa urakkaa. Sunnuntain urakka se vasta iso olikin. Tässä kohtaa aloin miettimään, miksi tulin tänne. Arvostelupöytäkirjoja oli satoja, jopa tuhansia. Asiaa pahensi vielä se, että kaikki piti syöttää kahdesti. Kun muut Punkun tekijät pääsivät kotiin iltapäivällä, niin meidän piti jatkaa aina kahdeksaan asti. Eikä silloinkaan ollut vielä valmista.

Ehkä isoimpana yllätyksenä tuli se, että nyt huomasi kuinka monta vartiota keskeyttää tai eksyy kisan aikana. Loppujen lopuksi viikonloppu ei ollut hassumpi, mutta seuraavalla kerralla valitsisin mieluummin jonkin uuden pestin.

Saitko pakit?
Onnittelut.

www.partiopakki.fi

Sataprosenttisesti partiolaisten
kehittämää teknologiaa.

Juorut

Tuoreimmat huhupuheet ja hauskimmat kaskut

Huhutaan että Eräsusien Killalta olisi tulossa myyntiin MES leimalla varustettuja linnunpönttöjä. Toivottavasti pikkupäiset eivät pelästy hurjan näköistä, polttomaalattua susihahmoa mökkinsä ulkoseinässä - joku untuvikko voisi ajatella ison pahan suden tulleen puhkumatkalle.

Puuppelien retkellä kävi ilmi, että läheskään kaikki puuppelit eivät osanneet tiskata!

Eräsusien Kilta tuo pian uudelleen myyntiin vessa- ja talouspapereita, koska joku on kuulemma istunut pitkän tovin puuteroimassa nenäänsä.

Jonotuslista Eräsusiin on paisunut jo 50 odottajaan. Ryhmät on kuitenkin tosi täynnä. Muiden järjestöjen vetämiin nuorisotapahtumiin Mankkaalla ei kuitenkaan ole ollut tunkua - kaiketi Espoon toiseksi suurimmassa partiolippukunnassa on siitä päätellen osavia vetäjiä ja onnistuneita tapahtumia. Hyvä me!!! (Saa kätellä ja kiittää itseään - vähäs niinku kissa.)

Eve ja Olafilla taitaa juttu luistaa :D

Virta-ankat lukitsivat itsensä kokouksen aikana ulos ja lippukunnan ainokainen avain jäi sisälle. Vartiointiliikkeen kaverilla oli etsiminen 400 avaimesta, kun vartioaliset soittivat vartijan avaamaan heille oven. Avausmaksuun tarvintee kerätä kolehdin.

Juuson tietokone löytyi mystisesti kolon keittiön kaapista.

Joku oli unohtanut ruokatarvikkeita kolon kaappiin ja hiiret olivat tehneet niihin pesän. Mikki, Mortti ja Vertti kiittää.

oispa yakulttia

TRUST

Aneli ja Juusto saattavat olla mäyriä, koska heillä on sutinaa ;)

Terkkuja lämpimästä Ghanasta!

Suoritan työharjoitteluni Ghanan luterilaisessa koulussa, jonka viikottaiseen club activity-toimintaan kuuluu myös partio. Pääsin vetämään girl scoutteja, ja meininki on suunnilleen sama kuin Suomessa: leikkimistä, laulamista ja tanssimista!

Ps. Ghanalainen tyttöjen partioasu on ihana!

– Minna

Kakkutukun nainen ihmetteli suurta keksitilaustani.

- Tiedätkö sä paljon keksejä sä tilasit?
- Tiedätkö sä monta lavaa nää tekee?
- Missä sä oikein asut?

Eräsusien nettisivut ovat kovasti ajastaan jäljessä... päivivityksiä, plüis.

Oletko kuullut hyvän juorun?
Lähetä se Mesikämmenen toimitukselle!
eräsudet.fi/mesikämmen

Ryhmät

Johtajien sähköpostiosoitteet ovat muotoa etunimi.sukunimi@erasudet.fi.
Ryhmätiedot ovat saatavilla Internetissä: <http://www.erasudet.fi/ryhmat/>

- Lumikot** torstaisin kello 17–18 Makasiinilla
Hanna Järvisalo ja Laura Kivelä
- Lumileopardit** keskiviikkoisin kello 17–18 Asukaspuistossa
Viivi Miettinen, Elina Heikkilä ja Emma Perttilä
- Sudet** keskiviikkoisin kello 18–19 Makasiinilla
Antti Vuorela, Jarmo Heinonen, Henri Järvisalo
- Harmaakarhut** maanantaisin kello 18–19 Makasiinilla
Emil Lehmonen ja Timo Takala
- Naalit** keskiviikkoisin kello 17–18 Makasiinilla
Heidi Aarnio ja Anni Lehikoinen
- Hullut muulit** keskiviikkoisin kello 19–20 Asukaspuistossa
Juuso Heikkilä ja Ilkka Lappeteläinen
- Puuppelit** keskiviikkoisin kello 18–19 Asukaspuistossa
Saaga Auvinen ja Anna Salonen
- Istuvat alpakat** keskiviikkoisin kello 19–20 Makasiinilla
Saku Laakkonen, Oliver Uusitalo ja Antti Vuorenmaa
- Virta-ankat** torstaisin kello 18–19.30 Makasiinilla
Meri Heinonen
- Basiliskit** keskiviikkoisin kello 18.30–20 Asukaspuistossa
Eveliina Pääkkö
- Supikoirat** keskiviikkoisin kello 20–21 Makasiinilla
Tuomas Metsälä
- Vompatit** maanantaisin kello 19–20 Makasiinilla
Katariina Kuusisto

